

Досягнення усього вищевказаного допоможе випускати фахівців здатних: встановлювати зв'язки між професійними знаннями та іншими сферами; працювати з зарубіжною пресою, науковими статтями зарубіжних вчених і фахівців, з інформацією на Інтернет-сайтах; до вміння усного та писемного мовлення в одній чи двох іноземних мовах.

Баранова А.
НТУ «ХП»

МОВА ЯК ОДИН ІЗ ГОЛОВНИХ ЧИННИКІВ ДЕРЖАВОТВОРЕННЯ

Мова є найважливішим засобом людського спілкування та інтелектуального розвитку особистості, визначальною ознакою держави, невичерпною скарбницею культурного надбання народу. В усіх країнах із національним спрямуванням державна мова є консолідуєчим, націєтворчим чинником.

Згідно ст. 10 Конституції України державною мовою в Україні є українська мова. Держава забезпечує всебічний розвиток і функціонування української мови в усіх сферах суспільного життя на всій території України. В Україні гарантується вільний розвиток, використання і захист російської, інших мов національних меншин України. Держава сприяє вивченню мов міжнародного спілкування. Застосування мов в Україні гарантується Конституцією України та визначається законом. У ст. 24 Конституції закріплено недопустимість привілеїв чи обмежень за мовними ознаками.

Окремі статті Конституції містять вимоги про обов'язкове володіння державною мовою Президентом України, професійними суддями, суддями Конституційного Суду. У законодавстві України передбачена також вимога володіння українською мовою в обов'язі, достатньому для спілкування особами, які вступають до громадянства України.

Частково мовне питання регулюється також законом «Про національні меншини в Україні» від 25 червня 1992 р.

На мою думку, утвердженню мови як головного чинника державотворення допоможе впровадження таких заходів: 1) дотримання норм українського правопису. Слід, перш за все, очистити мову від негативних нашарувань, уберегти її від засмічення та деградації; 2) необхідність активізації цілеспрямованої роботи над забезпеченням використання української мови у засобах масової інформації, сфері культури, освіти та науки, в інформаційних технологіях, рекламі тощо; 3) удосконалення правових норм, що регулюють її функціонування; 4) серед мовних обов'язків наших громадян слід виділити дотримання культури українського мовлення. Належний рівень мовної культури є свідченням розвинутого інтелекту людини, її вихованості; 5) проблема підтримки і збереження української мови в середовищі українських спільнот за межами України має на сьогоднішній день глобальний характер.

Вирішення можливе шляхом надання відповідної допомоги культурно-освітнім закладам українців в інших державах.

Сучасна Україна – вільна і незалежна європейська держава, народ якої цінує і оберігає свої традиції й культуру. Саме тому необхідно докласти максимум зусиль для того, щоб зберегти і примножити наші скарби, серед яких українська мова займає особливе місце.

Необхідним є розширення сфери функціонування державної мови, щоб вона розвивалася та відігравала консолідуючу роль у становленні громадянського суспільства. Послідовне вирішення мовних питань, зміцнення державного статусу української мови передбачає стимулювання процесу побудови заможної та демократичної України.

Безугла Л.В
НТУ «ХПИ»

ПОРІВНЯЛЬНИЙ АНАЛІЗ УКРАЇНСЬКИХ, РОСІЙСЬКИХ ТА АНГЛІЙСЬКИХ ФРАЗЕОЛОГІЗМІВ

У наш час у світі налічується більше 5000 мов. Наша українська мова – одна з наймилозвучних мов світу. Різні нації можуть мати однакові думки та почуття, але виражають їх своїми мовами, як схожими, так і зовсім різними.

Фразеологією (гр. phrases – зворот, вислів і logos – поняття, вчення) називається розділ мовознавства, що вивчає усталені мовні звороти. Об'єктом дослідження фразеології як розділу мовознавства є стійкі вислови, їх семантика, структура, походження, роль у мові, взаємозв'язок з іншими мовними одиницями, зокрема словом і реченням. Фразеологією називають також сукупність усталених зворотів певної мови. Фразеологія кожної мови – це скарбниця народу, здобуток його мудрості й культури, що містить багатий матеріал про його історію, боротьбу з гнобителями й нападниками, про звичаї, ідеали, мрії й сподівання. Фразеологія привертає увагу мовознавців, істориків, етнографів, філософів. Стійке сполучення, що являє собою змістову цілісність і відтворюється в процесі мовлення, називається фразеологізмом.

Українська мова сама по собі дуже цікава та гарна. Мова нашого народу має дуже багато мовних зворотів, а зокрема – фразеологізмів. Дослідники фразеології звернули увагу на національну особливість. Тому фразеологізми і визначили терміном «ідіома», що в перекладі з грецького означає «своєрідна». В англійській мові вони теж називаються «idioms». Деякі мовознавці спочатку стверджували навіть, що фразеологізми не перекладаються на інші мови. І дійсно, є величезний пласт фразеологізмів, яким немає аналогів в англійській мові та російській мові: *лек розбили, головою важити, обіцянка – цяцянка, а дурневі – радість, сідайте – ноги для дороги, та ж свита, та не так пошита* та інші. Велика кількість фразеологізмів народилася у творах українських письменників. Решта були створені носієм мови, її мовотворцем – народом.